

Maja Bajević u Veneciji predstavila rad »Arts, Crafts and Facts«

Maja Bajević u Veneciji predstavila rad »Arts, Crafts and Facts«

N.N.

30.11.2015 16:41

Renomirana bh. umjetnica svjetskog glasa Maja Bajević jedina je predstavica Bosne i Hercegovine na centralnoj izlozbi 56. Bijenala umjetnosti u Veneciji, gdje se predstavila sa radom "Arts, Crafts and Facts" (u prevodu 'Umjetnost, zanati i činjenice').

Kako sama umjetnica pojašnjava, njena želja bila je da transformiše "vizuelnost virtuelnog, EKG srčanog oboljenja naše ekonomije u fine vezove i tkanja – objekte koji sami po sebi nemaju smisla jer predstavljaju svojevrsan ne-objekat, prazninu, ponor, ali imaju drugačiju vrstu vrijednosti – vrijednost koju opravdava rad utrošen u njihovo stvaranje".

Učešće Maje Bajević je u potpunosti produkovano u BiH, uz pomoć nekolicine pojedinaca i prijatelja projekta. Ademir Kenović i 'Refresh' pomogli su u produkciji video rada, izloženog u centralnom paviljonu u programu Arena, Edin Zubčević i Gramofon pomogli su da se kvalitetno uradi zvučni zapis, a Unikredit banka i Francuska ambasada finansijski su podržale ovaj projekat.

Tijana Vignjević je komponovala 'pjesme o berzi', a izveo ih je hor u kojem su pjevali: Leonardo Šarić, Nedim Bašić, Emin Kasić, Ileš Bečej, Dijana Ahmetović, Adelita Kadić, Emina Zejnilović, Aida Ahmetović, Tijana Vignjević.

Vezove su uradile žene iz udruženja 'Udružene' i Amela Koso, a ćilim udruženje 'Sumeja' iz Visokog.

Koordinaciju projekta i istraživanje radila je Anja Bogojević.

Rad Maje Bajević naišao na veliku podršku kritike, te su u toku pripreme za njegovo prikazivanje u Londonu, Zürichu, Parizu i Lundu u Švedskoj.

Venecijanski bijenale (italijanski: Biennale di Venezia) je najveća svjetska izložba suvremene umjetnosti koja se održava svake druge godine u Veneciji, na prostoru Giardina. Venecijanski filmski festival je dio Venecijanskog bijenala, kao što je to i Venecijanski bijenale arhitekture.

Na 56. Bijenalu umjetnosti u Veneciji učestvuje 89 nacionalnih paviljona. Za centralnu izložbu 56. Bijenala umjetnički direktor Okwui Enwezor je odabrao 136 umjetnika iz 53 zemlje. Nacionalne predstavnike imaju na 56. Bijenalu i sve bivše jugoslovenske republike, osim BiH, a na centralnoj izložbi Bijenala Maja Bajević učestvovala je na poziv Enwezora.

Maja Bajević u Veneciji predstavila rad »Arts, Crafts and Facts«

”Živimo u društvu koje se pretvara da je globalno, dok ustvari nameće svoje simbole svim drugim društvima, jer kada govorimo o ‘našem društvu’ mi govorimo o zapadnoj Evropi i SAD-u.

Globalizacija je, po mom mišljenju, rezultat kapitulacije pred većom silom. Odustali smo od svog znanja, tradicije, vrijednosti i moralnih načela, čak ne ni u zamjenu za bogatstvo i napredak, kako nam se govori, nego u zamjenu za sušti opstanak, ako uopšte opstanemo.

Ljudski rad više nema nikakvu vrijednost, ali nije li to baš taj rad koji je muškarcima i ženama dozvolio da se razviju, stanu na svoje noge, brinu se za svoje najbliže, zar nije taj rad suština čovjekovog ponosa i zadovoljstva? Rečenice kao što je “sa svoje dvije ruke” ili “sa svojih deset prstiju” – koje su simboli tadašnjeg vremena - teško da se više mogu primijeniti u svom pravom značenju. Da li nas je globalizacija osakatila, ne samo metaforički nego i literalno?

Ono što u današnjem društvu stvara bogatstvo i bijedu je virtualno, dok su rad i zanati postali samo suveniri. Virtualne cijene virtualnih vrijednosti koje se izmjenjuju na kompjuterskom ekranu u virtualnom svijetu, velikim brzinama su ne samo destruktivni kao takvi, nego su isto nesposobni pružiti zadovoljstvo stvaranja koje je rad nekada davao, onaj posebni osjećaj ispunjenosti koji je ljudskim bićima neophodan. Zadovoljstvo koje proističe iz ove vrste aktivnosti prije bi se moglo uporediti sa narkomanskim.

Cilj ovog projekta je da stavi ova dva načina rada jedan pored drugog.

Za ručni rad je potrebno vrijeme i umijeće, strpljenje i tradicija, te kroz utrošeno vrijeme mogućnost da se dotakne i ono duhovno kroz rad. Na suprotnoj strani stoji virtualno u kom je sam pojam vremena izgubljen – ono o čemu govorimo sada, možda još uvijek ni ne postoji, a ‘sada’ se može promijeniti u djeliću sekunde. Čovjek stoji van vremena – igrajući se Boga.

Moja želja je da transformišem vizualnost virtualnog, EKG srčanog oboljenja naše ekonomije u fine vezove i tkanja – objekte koji sami po sebi nemaju smisla jer predstavljaju svojevrsan ne-objekat, prazninu, ponor, ali imaju drugačiju vrstu vrijednosti – vrijednost koju opravdava rad utrošen u njihovo stvaranje.

Ovi predmeti (vezovi, čilim) su rađeni na najprecizniji mogući način u Bosni i Hercegovini, gdje je još živa stara tradicija veza i tkanja.

Video pokazuje snimku horskog pjevanja, snimljenu u fabrici tepiha, horova sličnih onim koji se koriste u grčkim tragedijama, podvlačeci liniju projekta koja balansira između tragedije i farse. Hor će pjevati o tome šta sa dogodilo u toj vremenskoj tački; npr. cijena kafe na svjetskom tržištu je dostigla svoj vrhunac, istovremeno mala porodična kafeterija, koja je tu kroz generacije, mora da zatvori vrata jer ne može da prati cijene.

(NN/depo.ba)